

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 6015200243
Dátum vydania rozhodnutia: 03.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200243.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Pribelskej PhD. v právnej veci navrhovateľky: P., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 88, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 10769/2014-KaNR, R. z.: 78231/14 zo dňa 31. decembra 2014, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/11/2015-58 zo dňa 15. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/11/2015-58 zo dňa 15. decembra 2016 vo výroku I. a II. p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/11/2015-58 zo dňa 15. decembra 2016 vo výroku III. z r u š u j e .

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu (ďalej aj „Centrum“) a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

1.2 Napadnutým rozhodnutím odporca navrhovateľke nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z., v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“). Odporca tak rozhodol z dôvodu, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľka nesplnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

1.3 Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že spornou otázkou v konaní je posúdenie zrejmej bezúspešnosti sporu vo veci týkajúcej sa navrhovateľky, pre ktorú žiada právnu pomoc. Pojem zrejmej bezúspešnosti zákon č. 327/2005 Z. z. bližšie neobjasňuje. V ustanovení § 8 len príkladom uvádza, na čo najmä musí Centrum prihliadať pri posudzovaní splnenia podmienky, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu. Za plne opodstatnené je nutné považovať oprávnenie Centra, aby skúmalo či v konkrétnom prípade už zo skutkových tvrdení žiadateľa nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času, alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú je potrebné považovať aj situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravných prostriedkov. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/42/2014, sp. zn. 6Sžo/36/2011.

1.4 Posudzovanie splnenia zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 zákona č. 327/2005 Z. z. je vecou Centra právnej pomoci. Tento orgán rozhoduje bez hodnotenia dôkazov, čo prináleží až súdu konajúcemu vo veci samej, avšak orgán verejnej správy musí posúdiť, či žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci je schopný aspoň označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, teda, nie akékoľvek dôkazy, ale dôkazy preukazujúce pravdivosť jeho tvrdení. Odporca preskúmal dokumenty, ktoré predložila navrhovateľka spolu s podanou žiadosťou a podľa názoru krajského súdu dospel k správnejmu záveru, že navrhovateľka neoznačila žiadne také dôkazy, ktorými by preukazovala svoje tvrdenia. Naopak, niektoré z nich, na ktoré poukázal odporca, svedčia v neprospech navrhovateľky, a to najmä rozhodnutie Okresného prokurátora v Nitre o odložení veci. V zhode so stanoviskom odporcu aj krajský súd zastáva názor, že v prípade súdneho konania by navrhovateľka bola v dôkaznej núdzi.

1.5 Podľa krajského súdu, odporca správne poukázal na existenciu zrejmej bezúspešnosti v súvislosti s uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty na možné uplatňovanie nároku na náhradu škody. Správne tiež odporca vyhodnotil, že navrhovateľka nie je ani oprávnenou osobou pre podanie takejto žaloby.

1.6 Záverom ešte krajský súd uviedol, že samotná navrhovateľka nevie, čoho sa mieni domáhať, pre akú právnu vec žiada právnu pomoc. Centrum vyhodnotilo jej žiadosť ako možné uplatňovanie nároku na náhradu škody v súvislosti so zanedbaním zdravotnej starostlivosti o jej nebohého otca, avšak z vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaní vyplynulo, že sa nemieni domáhať náhrady škody, že jej nejde o peniaze, len sa chce dozvedieť, čo bolo skutočnou príčinou úmrtia jej otca. K tomu, aby mohla byť priznaná právna pomoc žiadateľke, musí byť žiadateľka schopná uviesť, pre akú právnu vec žiada priznanie právnej pomoci, musí byť schopná označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu a napokon Centrum právnej pomoci musí mať preukázané splnenie zákonom stanovených podmienok pre priznanie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/, b/, c/ zákona č. 327/2005 Z. z., ktoré musia byť splnené kumulatívne.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie v lehote ustanovenej zákonom. Uviedla, že žiadala právnu pomoc v Centre, nakoľko žiadny lekár si neprizná svoju vinu, že nesprávne konal, ani že zobral úplatok a mal za to zaplatené. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky sa nevyjadrilo k postupu lekára a namiesto toho pripustilo, že lekár po smrti matky navrhovateľky podal stanovisko, že matku navštívil v jej dome 09.02.1996, pričom matka zomrela 22.01.1996 a bola už dávno pochovaná. Lekár A. L. objednal matku navrhovateľky na operáciu, kde mala dostať strojček na srdce, keď však v stanovený deň prišla, odmietli ju s tým, že nemajú voľné miesto, pričom voľných izieb mali dosť.

2.2 Navrhovateľka ďalej uviedla, že jej matka bola hospitalizovaná v Nitre na internom oddelení. Obvodný lekár napísal, že bola uňho a mohla sa dostať. Lekár sa priznal navrhovateľke, že sudca a

policianti ho zobrali na súd, aby ovplyvňoval ľudí proti navrhovateľke a jej matke.

3.

3.1 Odporca využil svoje právo písomne sa vyjadriť k odvolaniu navrhovateľky. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

3.2 Odporca vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľka opäť opakuje okolnosti smrti svojich rodičov, im poskytnutej zdravotnej starostlivosti či svojho skončenia pracovného pomeru. Odporca mal nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že navrhovateľka podala svoju žiadosť o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody za smrť otca, ku ktorej malo dôjsť zanedbaním starostlivosti zo strany ošetrojúceho lekára. Nárok na poskytnutie právnej pomoci bol teda ohľadne tejto právnej veci preskúmaný a odporca vo svojom konaní zistil, že nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu z dôvodov v rozhodnutí jasne definovaných.

3.3 Odporcovi bolo z jeho činnosti známe, že navrhovateľka sa dlhodobo rôznymi spôsobmi, návrhmi a opakovanými žalobami domáha spravodlivosti v súvislosti s okolnosťami smrti jej rodičov. Z tohto dôvodu odporca považoval za potrebné zistiť, v akej právnej veci má navrhovateľka záujem o poskytnutie právnej pomoci. Keďže navrhovateľka požiadala v tomto správnom konaní o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody, odporca skúmal splnenie podmienok pre poskytnutie právnej pomoci v týchto súvislostiach.

3.4 Na základe vyššie uvedeného mal odporca za to, že v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu o odmietnutí odvolania nedošlo k takým vadám konania, ktoré by odôvodňovali vyhovievanie podanému odvolaniu, pričom z podaného odvolania nevyplýva, aký návrh ohľadne rozhodnutia o odvolaní navrhovateľka robí, ani čoho sa v súvislosti s konaním vedeným pred krajským súdom domáha a o čo svoje odvolanie opiera.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

4.2 Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

4.3 Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

4.4 Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytované právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie, podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým

spojených.

4.5 Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci je otázka zrejmej bezúspešnosti žiadosti navrhovateľa o priznanie nároku na právnu pomoc podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci.

4.6 Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že navrhovateľka podala dňa 24.10.2014 žiadosť o poskytnutie právnej pomoci vo veci zanedbania zdravotnej starostlivosti, v štádiu pred začatím súdneho konania. Centrum právnej pomoci vyzvalo navrhovateľku na doloženie potrebných dokladov a spresnenie petitu svojej žiadosti. Rozhodnutím Sp. zn.: 10769/2014-KaNR, R. z.: 78231/14 zo dňa 31.12.2014 odporca nepriznal navrhovateľke nárok na poskytnutie právnej pomoci. Dôvodil, že navrhovateľka nespĺnila kumulatívne stanovenú podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu. Odporca z predložených listinných dôkazov vyvodil, že navrhovateľka sa chce v prípadnom súdnom konaní domáhať náhrady škody za smrť jej otca, ku ktorej malo dôjsť v dôsledku zanedbania zdravotnej starostlivosti zo strany ošetrojúceho lekára MUDr. D.. Zrejmu bezúspešnosť prípadného súdneho konania vyvodil odporca v tom, že navrhovateľka nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie takejto žaloby, ale aj z toho, že predmetný nárok je už najmenej 20 rokov premlčaný. Taktiež dospel k záveru, že navrhovateľka by v prípadnom súdnom konaní neunesla dôkazné bremeno.

4.7 Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

4.8 Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, najmä ak je uvedené procesné pochybenie správneho orgánu takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

4.9 Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejedikovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z. z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

4.10 Pojem zrejmej bezúspešnosti v spore bol v našom právnom poriadku pôvodne obsiahnutý len v § 138 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s posudzovaním žiadosti účastníka konania o oslobodenie od platenia

súdnych poplatkov, keď O.s.p. pre priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov vylučuje zrejme bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva. Občiansky súdny poriadok však konkrétne neupravuje, čo je potrebné pod týmto pojmom rozumieť. Zákon č. 327/2005 Z. z. príkladmo uvádza, na čo je potrebné prihliadať pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu, keďže jednou z podmienok pre priznanie tohto nároku je, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Pri aplikácii § 138 O. s. p. všeobecné súdy judikovali, že o zrejmu bezúspešnosť sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené.

4.11 Ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, má Centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu.

4.12 K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 z 25. apríla 2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite vecí, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. osobám v materiálnej núdzi.“

4.13 Z vyššie uvedeného vyplýva právomoc odporcu pri analyzovaní splnenia podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. skúmať zrejmu bezúspešnosť sporu, v rámci ktorého žiadateľ právnu pomoc žiada.

4.14 Najvyšší súd konštatuje, že žiadna z navrhovateľkou vznesených námietok v odvolaní nie je spôsobilá privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia. Tak, ako to konštatoval odporca vo vyjadrení k odvolaniu, navrhovateľka vo všetkých svojich podaniach opisuje okolnosti úmrtia svojich rodičov, avšak žiaden z predložených listinných dôkazov nie je spôsobilý privodiť navrhovateľke úspech v prípadnom súdnom konaní, bez ohľadu na to, či by sa jednalo o konanie o náhradu škody, alebo akékoľvek iné konanie. Aj napriek tomu, že navrhovateľka v žiadnom zo svojich podaní striktné nevymedzila, čoho sa vlastne domáha, z povahy jej podaní, ako aj priložených listinných dôkazov je zrejme, že žiada zadosťučinenie (či už finančné alebo morálne) za zanedbanie zdravotnej starostlivosti o jej rodičov, s následkom smrti. Vzhľadom k tomu, že od smrti rodičov navrhovateľky prešlo viac ako 20 rokov, po zrelej úvahe možno objektívne a bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že navrhovateľka nemôže byť úspešná v prípadnom súdnom konaní. Po uplynutí toľkých rokov nie je možné relevantne preukázať pochybenie ošetrujúceho lekára. V prípade začatia súdneho konania by na strane navrhovateľky došlo k dôkaznej núdzi, v dôsledku ktorej by v konaní nebola úspešná.

4.15 Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t.j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje. Pozitívny záväzok štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá, sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v obmedzených prípadoch.

4.16 Za plne opodstatnené treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u navrhovateľky o zneužitie práva, alebo či už zo skutkových tvrdení navrhovateľky, bez

potreby vykonávať dokazovanie, nie je nepochybné, že jej návrhu nemožno vyhovieť, napr. prišlo k zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi.

4.17 Odvolací súd zaoberajúc sa námietkami vznesenými v podanom odvolaní a po ich vyhodnotení vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

4.18 Navrhovateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť záveru o nesprávnosti právneho záveru krajského súdu. Krajský súd sa dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom odvolania, pričom s jeho právnym posúdením veci sa stotožnil aj odvolací súd.

4.19 Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka nespĺňa jednu z troch podmienok, ktoré musia byť kumulatívne splnené na priznanie právnej pomoci, konkrétne negatívne formulovanú podmienku, že sa nejedná o zrejmu bezúspešnosť konania. V takomto prípade nie je možné navrhovateľke vyhovieť a priznať jej právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.

4.20 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.21 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.22 Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici vo výroku I. a II. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

4.23 O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Navrhovateľka v konaní nebola úspešná, preto jej súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5.

5.1 Najvyšší súd SR rozhodoval aj o odvolaní navrhovateľky proti tretiemu výroku rozsudku, ktorým bola uložená navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie pred Krajským súdom v Banskej Bystrici vo výške 35,- €. Vzhľadom na následne vydané uznesenie krajského súdu č. k. 24Sp/11/2015-75 zo dňa 13. marca 2017, ktorým bolo rozhodnuté o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke, Najvyšší súd SR zrušil výrok o povinnosti zaplatiť súdny poplatok 35,- € za konanie pred krajským súdom, keďže podľa § 138 ods. 1 veta druhá O.s.p. oslobodenie má i spätnú účinnosť.

6.

6.1 Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - Správny súdny poriadok. Vzhľadom k tomu, že predmetné konanie je konanie podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., najvyšší súd vec procesne dokončil podľa ustanovení O.s.p. (§ 492 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.